

14 Φεβρουαρίου, 1996

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΤΖΗΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1021/94)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις — Ισχυρισμός για εισαγωγή από τον Γενικό Διευθυντή εξωυπηρεσιακών κριτηρίων στη σύστασή του παρέμεινε ατεκμηρίωτος — Η σύσταση ήταν πλήρως αιτιολογημένη.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Προσδόθηκε απόφασιστική σημασία στο κριτήριο της αξίας αντί στην αρχαιότητα — Δικαιολογημένη επιλογή ενόψει και του γεγονότος ότι η θέση βρισκόταν στην κορυφή της ιεραρχίας.

10

Με την προσφυγή αυτή προσβλήθηκε η απόφαση προαγωγής του ενδιαφερόμενου προσώπου στη θέση Διευθυντή του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών, αντί του αιτητή.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20

1. Δε στοιχειοθετείται λόγος ακυρότητας και η επιλογή του ενδιαφερομένου προσώπου ήταν εύλογα επιτρεπτή. Η μομφή πως ο Γενικός Διευθυντής θέλησε να ευνοήσει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο λόγω ιδιαίτερων προσωπικών σχέσεων, παρέμεινε εντελώς ατεκμηρίωτη. Η αντίληψη πως η σύσταση δεν ήταν αιτιολογημένη και ο γενικός και αόριστος ισχυρισμός ότι εισήξε εξωυπηρεσιακά και άσχετα κριτήρια, καταρρίπτονται από το ίδιο το περιεχόμενο της σύστασης. Παρεμπιπτόντως, το ζήτημα της υποχρέωσης κατά το

25

Νόμο της αιτιολόγησης της σύστασης σ'αυτή την περίπτωση δεν εγείρεται, αφού ο Γενικός Διευθυντής παρέσχε τους λόγους της επιλογής που έκαμε.

2. Δεν είναι ορθό ότι η ΕΔΥ παραγνώρισε την αρχαιότητα του αιτητή και τη μεγαλύτερη πείρα που έστω ότι αυτή συνεπαγόταν χωρίς "συναφή δικαιολογημένη αιτία". Η ΕΔΥ έστρεψε ειδικά την προσοχή της στην αρχαιότητα του αιτητή. Έκρινε όμως πως η υπεροχή του ενδιαφερομένου προσώπου ως προς την αξία, όπως αυτή τεκμηριωνόταν από το συνυπολογισμό όλων των δεδομένων, θα έπρεπε να διαδραματίσει τον αποφασιστικό ρόλο. Από το συνδυασμό των εμπιστευτικών/υπηρεσιακών εκθέσεων, των αποτελεσμάτων των συνεντεύξεων και η σύσταση του Γενικού Διευθυντή που, όπως έχει επανειλημμένα αναγνωριστεί, συνιστά ξεχωριστό στοιχείο που προσθέτει στην αξία, προκύπτει πως δεν έσφαλε η ΕΔΥ κατά την κρίση της αναφορικά με το ποιος υπερέχει ως προς την αξία. Η πρόδοση αποφασιστικής σημασίας στο κριτήριο της αξίας αντί στην αρχαιότητα ήταν βέβαια δικαιολογημένη και είναι εκ περισσού που θα μπορούσε να τονιστεί ότι η θέση βρίσκεται στην κορυφή της ιεραρχίας στο Ινστιτούτο. Το ίδιο σε σχέση με τα προσόντα τα οποία, εφόσον δεν απαιτούνται δεν προσδίδουν έκδηλη υπεροχή αν και πρέπει να σημειωθεί εν προκειμένω πως ο ισχυρισμός του αιτητή περί υπεροχής του σ'αυτό τον τομέα, δεν έχει εξηγηθεί με αναφορά σε οτιδήποτε το συγκεκριμένο.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόφαση της Ε.Δ.Υ. με την οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο επελέγη ως καταλληλότερο για τη θέση του Διευθυντή του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών από τον Αιτητή.

Αιμ. Λεμονάρης, για τον Αιτητή.

Λ. Κουρσουμπά, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Cur. adv. vult.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Η προσφυγή στρέφεται κατά του κύρου της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, ημερομηνίας 29 Σεπτεμβρίου 1994, με την οποία ο Στέλιος Παπαχριστοδούλου επελέγη ως ο καταλληλότερος για τη θέση του Διευθυντή του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών.

Ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είναι Ανώτεροι Λειτουργοί Γεωργικών Ερευνών. Ο πρώτος από την 1 Ιανουαρίου 1983 και ο δεύτερος από τις 15 Οκτωβρίου 1988. Κρίθηκαν ότι κατείχαν τα προσόντα που απαιτούσε το σχέδιο υπηρεσίας, μεταξύ άλλων, “διδασκαρικό δίπλωμα ή διδακτορικός τίτλος σε Κλάδο της Γεωπονίας ή σε θέμα που σχετίζεται με τις αρμοδιότητες του Ινστιτούτου και “δεκαετής τουλάχιστο πείρα σε γεωργικές επιστημονικές έρευνες, μετά σχετικών επιστημονικών δημοσιεύσεων από την οποία πενταετής τουλάχιστο διοικητική πείρα σε υπεύθυνα θέση, κατά προτίμηση στη Δημόσια Υπηρεσία”. Οι εμπιστευτικές/υπηρεσιακές τους εκθέσεις τους παρουσιάζουν εξαιρετους λειτουργούς. Οι καθ’ων η αίτηση όμως επικαλούνται την υπεροχή του ενδιαφερόμενου στην υπηρεσιακή έκθεση για το 1990 και επισημαίνουν τις σταθερά ψηλότερες επιμέρους βαθμολογίες του σε όλες τις εκθέσεις. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο αξιολογήθηκε ομόφωνα ως εξαιρετος κατά την προσωπική συνέντευξη. Ο αιτητής αξιολογήθηκε επίσης ως εξαιρετος αλλά κατά πλειοψηφία. Δυο από τα μέλη της Επιτροπής τον αξιολόγησαν ως πολύ καλό. Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος, σύστησε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας κατέληξε στην απόφασή της με αναφορά σε όλα τα πιο πάνω και επίσης στο σύνολο των στοιχείων που βρίσκονταν ενώπιόν της.

Ο αιτητής υποστήριξε ότι συντρέχουν οι ακόλουθοι λόγοι ακυρότητας: Η ΕΔΥ απέτυχε να διορίσει τον καταλληλότερο. Παραγνώρισε την αρχαιότητά του χωρίς “συναφή δικαιολογημένη αιτία”, και, συνακολούθως, την υπέρτερη πείρα του σε θέματα διοικητικής και επιστημονικής έρευνας. Η σύσταση του Γενικού Διευθυντή δεν ήταν αιτιολογημένη. Εισήξε εξωυπηρεσιακά και άσχετα κριτήρια, τα οποία όμως ο αιτητής δεν εξειδίκευσε, και είναι “πρόδηλο ότι με τις τοποθετήσεις του ο Γενικός Διευθυντής είχε κατ’νοήν να ευνοήσει το ενδιαφερόμενο μέρος με το οποίο φαίνεται να είχε ιδιαίτερες προσωπικές σχέσεις”. Τελικά, η ίδια η απόφαση της ΕΔΥ “δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη και/ή η δοθείσα αιτιολογία είναι πλημμελής και λανθασμένη”.

Οι καθ’ων η αίτηση και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο με τις εκτε-

ταμένες αγορεύσεις τους αντικρούουν τους ισχυρισμούς του αιτητή. Αρνήθηκαν την ύπαρξη οποιουδήποτε σφάλματος και παρέπεμψαν στην αναλυτική αιτιολογία της σύστασης που δεν ήταν καν υποχρεωτική αφού η θέση ήταν πρώτου διορισμού και προαγωγής [βλ. Άρθρο 34(9) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν. 1/90)]. Επιχειρηματολόγησαν υπέρ του ευλόγως επιτρεπτού της επιλογής ενόψει της υπεροχής του ενδιαφερομένου προσώπου ως προς την αξία όπως αυτή προέκυπτε από τις εμπιστευτικές/υπηρεσιακές εκθέσεις, τη συνέντευξη και τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή. Επεσήμαναν το γεγονός ότι η θέση βρίσκεται ψηλά στην ιεραρχία.

Μελέτησα τις αγορεύσεις και το σύνολο των στοιχείων. Κατέληξα πως δεν στοιχειοθετείται λόγος ακυρότητας και πως η επιλογή του ενδιαφερομένου προσώπου ήταν εύλογα επιτρεπτή. Η μομφή πως ο Γενικός Διευθυντής θέλησε να ευνοήσει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο λόγω ιδιαίτερων προσωπικών σχέσεων, παρέμεινε εντελώς ατεκμηρίωτη. Η αντίληψη πως η σύσταση δεν ήταν αιτιολογημένη και ο γενικός και αόριστος ισχυρισμός ότι εισήξε εξωυπηρεσιακά και άσχετα κριτήρια, καταρρίπτονται από το ίδιο το περιεχόμενο της σύστασης το οποίο και θα παραθέσω αυτούσιο αμέσως μετά. Παρεμπιπτόντως, το ζήτημα της υποχρέωσης κατά το Νόμο της αιτιολόγησης της σύστασης σ'αυτή την περίπτωση δεν εγείρεται, αφού ο Γενικός Διευθυντής παρέσχε τους λόγους της επιλογής που έκαμε:

“Θα ήθελα προτού προβώ σε σύσταση να κάμω την εξής τοποθέτηση, η οποία πιστεύω θα βοηθήσει την Επιτροπή στη λήψη της απόφασής της. Το Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών είναι ένα Τμήμα που προσφέρει από της ιδρύσεώς του σημαντική υπηρεσία στην Κύπρο. Όμως σταδιακά, και δη τα τελευταία χρόνια, έχει σε κάποιο βαθμό απομονωθεί και αποκοπεί από την Κυπριακή γεωργία και τα προβλήματά της και περισσότερο έχει περιοριστεί σε μία συνήθη επαναληπτική λειτουργία. Είναι έκδηλη η ανάγκη για μια πιο ρεαλιστική, ευέλικτη και αναδιοργανωμένη λειτουργία, ώστε η έρευνα να επανασυνδεθεί με τις ανάγκες του παρόντος και τις προοπτικές του μέλλοντος της γεωργίας. Υπάρχουν προβλήματα και θα αντιμετωπίσουμε ακόμα περισσότερα, ιδιαίτερα με τις προοπτικές της ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Συνεπώς πρέπει το Ινστιτούτο να επιδείξει αυξημένη προσαρμοστικότητα, ευελιξία και σύγχρονη αντίληψη των πραγμάτων και ο ρόλος του Διευθυντή προς αυτή την κατεύθυνση είναι πρωταρχικής, καθοριστικής θα έλεγα σημασίας.

5 Έχω αναφέρει τα πιο πάνω, ακριβώς για να τεκμηριώσω ή να υποστηρίξω την άποψη ότι ο Διευθυντής που θα επιλεγεί θα πρέπει, πέραν από την επιστημονική κατάρτιση, να έχει ευρεία αντίληψη των γεωργικών πραγμάτων και ικανότητα προσαρμογής και ευελιξίας, ώστε το Ινστιτούτο να αντιμετωπίσει ισόχρονα ή ταυτόχρονα τα προβλήματα και τις ανάγκες που θα υπάρχουν και θα δημιουργούνται.

10 Έχοντας υπόψη τα ανωτέρω και με βάση την απόδοση των υποψηφίων στην προφορική εξέταση, τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους αξία, προσόντα, αρχαιότητα- και τις απαιτήσεις της υπό πλήρωση θέσης καταλήγω να συστήσω ως τον καταλληλότερο για προαγωγή στη θέση αυτή τον Παπαχριστοδούλου Στέλιο και αιτιολογώ τη σύστασή μου. Πρώτον, από 15 απόψεως επιστημονικής κατάρτισης και συγκρότησης δεν υστερεί από οποιονδήποτε άλλο από τους υποψηφίους. Δεύτερο, υπερτερεί έναντι των άλλων σ'ό,τι αφορά την ευρύτητα της αντίληψης, της γνώσης και της εποπτείας των γεωργικών πραγμάτων. Δεν είναι δηλαδή η πείρα και οι γνώσεις του περιορισμένες μόνο σε έναν εξειδικευμένο επιστημονικό τομέα. Τρίτο, ως 20 χαρακτήρας, ως προσωπικότητα και ως ηγέτης, τυγχάνει καθολικής αποδοχής, τόσο ο ίδιος ως άτομο όσο και οι απόψεις και θέσεις του, από τους συνεργάτες του και το προσωπικό του Ινστιτούτου. Έχει την ικανότητα να δημιουργεί κλίμα 25 συνεργασίας, σύμπνοιας και να εμπνέει ζήλο, αφοσίωση και εργατικότητα στο προσωπικό. Αντιμετωπίζει την εργασία του με όραμα και προοπτική και διαθέτει επίσης οργανωτικές, διοικητικές και διευθυντικές ικανότητες υπέρτερες των άλλων.

30 Λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω, καθώς και την απόδοση κατά την προφορική εξέταση ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, πιστεύω ότι ο Παπαχριστοδούλου υπερτερεί, και 35 μάλιστα όχι οριακά, έναντι των άλλων υποψηφίων. Προβαίνοντας στη σύστασή μου, έλαβα δεόντως υπόψη και συνεκτίμησα το γεγονός ότι πέντε άλλοι υποψήφιοι υπερτερούν σε αρχαιότητα έναντι του Παπαχριστοδούλου. Έλαβα όμως ταυτόχρονα υπόψη και το γεγονός ότι η θέση είναι διευθυντική και ότι θα έπρεπε να προσδοθεί ιδιαίζουσα βαρύτητα στην αξία και στις 40 άλλες ιδιότητες του υποψηφίου που θα επιλεγεί.”

Δεν είναι ορθό ότι η ΕΔΥ παραγνώρισε την αρχαιότητα του αιτητή και τη μεγαλύτερη πείρα που έστω ότι αυτή συνεπαγόταν χωρίς “συναφή δικαιολογημένη αιτία”. Η ΕΔΥ έστρεψε ειδικά την προσοχή της στην αρχαιότητα του αιτητή. Έκρινε όμως πως η υπε-

ροχή του ενδιαφερομένου προσώπου ως προς την αξία, όπως αυτή τεκμηριωνόταν από το συνυπολογισμό όλων των δεδομένων, θα έπρεπε να διαδραματίσει τον αποφασιστικό ρόλο. Από το συνδυασμό των εμπιστευτικών/υπηρεσιακών εκθέσεων, των αποτελεσμάτων των συνεντεύξεων και η σύσταση του Γενικού Διευθυντή που, όπως έχει επανειλημμένα αναγνωριστεί, συνιστά ξεχωριστό στοιχείο που προσθέτει στην αξία, προκύπτει πως δεν έσφαλε η ΕΔΥ κατά την κρίση της αναφορικά με το ποιος υπερέχει ως προς την αξία. Η πρόσδοση αποφασιστικής σημασίας στο κριτήριο της αξίας αντί στην αρχαιότητα ήταν βέβαια δικαιολογημένη και είναι εκ περισπού που θα μπορούσε να τονιστεί ότι η θέση βρίσκεται στην κορυφή της ιεραρχίας στο Ινστιτούτο. Το ίδιο σε σχέση με τα προσόντα τα οποία, εφόσον δεν απαιτούνται δεν προσδίδουν έκδηλη υπεροχή αν και πρέπει να σημειωθεί εν προκειμένω πως ο ισχυρισμός του αιτητή περί υπεροχής του σ' αυτό τον τομέα, δεν έχει εξηγηθεί με αναφορά σε οτιδήποτε το συγκεκριμένο. Η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.